

INFORMANT

Anarchistische Infotheek
Sparrestraat 1A
9000 Gent

Est. 2014

Nr.2
Mei 2014

De Infotheek is een anarchistische bibliotheek in de Sparrestraat 1A, boven het Anarchistisch Centrum. Je vind er kritische informatie die om zelden of nooit aan bod komt in reguliere bibliotheken. We hebben verschillende bronnen (boeken, brochures, dvd's, tijdschriften, graphic novels, ...) over zaken die gaan over, of raken aan het anarchisme.

De Anarchistische Infotheek is drie keer per week open. Woensdag van 16u tot 21u, Vrijdag van 19u tot 21u Zaterdag 14u tot 17u. Boeken en DVD's kan je ontlennen mits een waarborg van 3 euro. De uitleentermijn is drie weken. Brochures, pamfletten en tijdschriften worden niet ontleend, maar kunnen wel ter plaatse ingekeken. Er is een harde schijf met een aantal film en documentaires, die gratis gekopieerd kunnen worden.

INHOUD

Nieuwe Aanwinsten

Bonanno: From Riot to Insurrection: Een kritische bespreking

Stemmen is Instemmen

Interessante Activiteiten

Oproep

Beste vrienden van de Infotheek

Welkom bij het tweede nummer van Informant, de Nieuwsbriefbrief van jullie favoriete anarchistische bibliotheek uit de Brugse Poort.

Zoals jullie zullen merken is dit tweede nummer wat meer ambitieus qua inhoud. We stellen jullie graag de Nieuwe Aanwinsten en Interessante Activiteiten voor. In dit nummer gaan we gaan dieper in op het boek van Bonanno *'From Riot to Insurrection: Analysis for an anarchist perspective against Post-industrial Capitalism'*. We gaan op een eenvoudige manier in op een aantal puntjes die Bonanno in zijn boekje aanhaalt.

Verder dropte een anarchistisch vogeltje een tekst over het politieke circus dat we 'verkiezingen' noemen, *'Stem is Instemmen'*. Zeker het lezen én denken waard.

We blijven jullie opmerkingen, inzendingen en suggesties graag horen op infotheekgent@yahoo.com, of kom gewoon eens langst voor een tas koffie en een leuk gesprek.

Veel leesplezier!

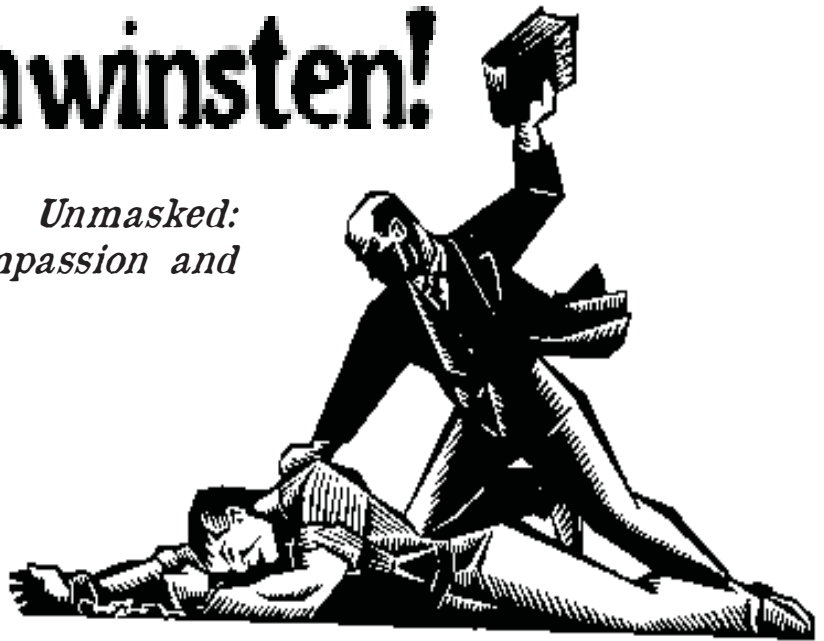

Nieuwe Aanwinsten!

Smith, Philip B, *Economics Unmasked: From power and greed to compassion and the common good*

Monahan, Annemarie, *Three*

Porter, David, *Eyes to the South: French anarchists and Algeria*

Duval, Clement, *Outrage: An anarchist memoir of the Penal Colony*

Price, Wayne, *The value of Radical Theory: An anarchist introduction to Marx's critique of political economy*

The Institute for Experimental Freedom, *Between Predicates, war: Theses on contemporary struggle*

Cangaceiros, Os, *A crime called freedom*

Rappert, Brian, *How to look good in war: Justifying and challenging state violence*

Robb, John, *Punk Rock: An oral history*

Aragorn, *Occupy Everything: Anarchists in the Occupy movement 2009 – 2011*

University for Strategic Optimism, *Undressing the Academy, or student handjobs*

Simpson, Will e.a., *Freedom through football: The story of the Easton cowboys and cowgirls*

Mann, Geoff, *Disassembly Required: A field guide to actually existing capitalism*

Robinson, Kim Stanley, *The Lucky Strike*

Ryan, Ramor, *Clandestines: The pirate journals of an Irish exile*

Balestrini, Nanni, *The Unseen*

Wood, Alden, *Crime Thought, Theorizing CrimethInc.*

Sok, G.W., *A mix of Bricks & Valentines*

Fegien, Kevin, *Let your left hand sing*

Piercy, Marge, *Vida*

Blumenfeld, Jacob (red), *The Anarchist Turn*

Hand, Joss, *@ is for Activism*

Piercy, Marge, *Dance the Eagle to sleep*

Ward, Churchill, *Since Predator came: Notes from the struggle for American Indian liberation*

Davidson, Jared, *Sewing Freedom*

Zibechi, Raul, *Territories in Resistance: A cartography of Latin American social movements*

Team Colors Collective (red), *Uses of a Whirlwind: Movement, movements, and contemporary radical currents in the United States*

Rai, Milan, *Chomsky's Politics*

Ross, Kristin, *The Emerge of Social Space: Rimbaud and the Paris Commune*

Hopkinson, Nalo, *Report from Planet Midnight*

Mamatas, Nick, *Sensation*

Schmidt Michael, *Cartography of revolutionary anarchism*

Zo d'Axa, *Van Mazas naar Jerusalem*

Bos Dennis, *Bloed en barricaden. De Parijse Commune herdacht*

Archibald Malcolm, Atamansha. *The life of Maria Nikiforova*

Garfia, Juan José, *Adiós prisión A tale of very spectacular escapes*

Bonanno, Alfredo M., *Ik weet wie hoofdcommissaris Calabresi heeft vermoord, op 17 mei 1972, voor zijn deur op Via Cherubini 6, in Milaan, om kwart over negen 's ochtends*

Podshivalov, Igor, *Siberian Makhnovshchina, Siberian anarchist in the Russian civil war (1918-1924)*

Rapp, John A, *Daoism and anarchism. Critiques of State Autonomy in Ancient en Modern China*

Losada Urigüen , Mariá & Carles Sanz, Juan Pablo Calero Delso y Julián Vadillo Muñoz, *El hilo rojinegro de la prensa confederal (1932-2012). 80 aniversario del periódico CNT*

Dellwo, Karl-Heinz & Willi Baer, *Häuserkampf Teil I. Wir wollen alles – der begin einer Bewegung. 1970-1989, (incl. DVD)*

Dellwo, Karl-Heinz, *Häuserkampf II. Wir wollen alles – die hausbesetzungen in Hamburg*

Alaiz, Felipe, Víctor García & Antonia Fontanillas, *Vidas cortas pero llenas. 80 aniversario de la FIJL*

Bradshaw, Ross (red), *Utopia*

Azarov, V, *Kontrrazvedka: The story of the Makhnovist intelligence service*

Phillips, Gary, *The Underbelly*

Doug Peacock *Looks into The Shadow of the Sabertooth*

Arnason, Eleanor, *Mammoths of the Great Plains*

Hann, Dave, *No retreat: The secret war between Britain's anti-fascist and the Far Right*

Sethness-Castro, Javier, *Imperiled Life: Revolution against climate catastrophe*

Cutting, Hunter (red), *Talking the walk: A communication guid for radical justice*

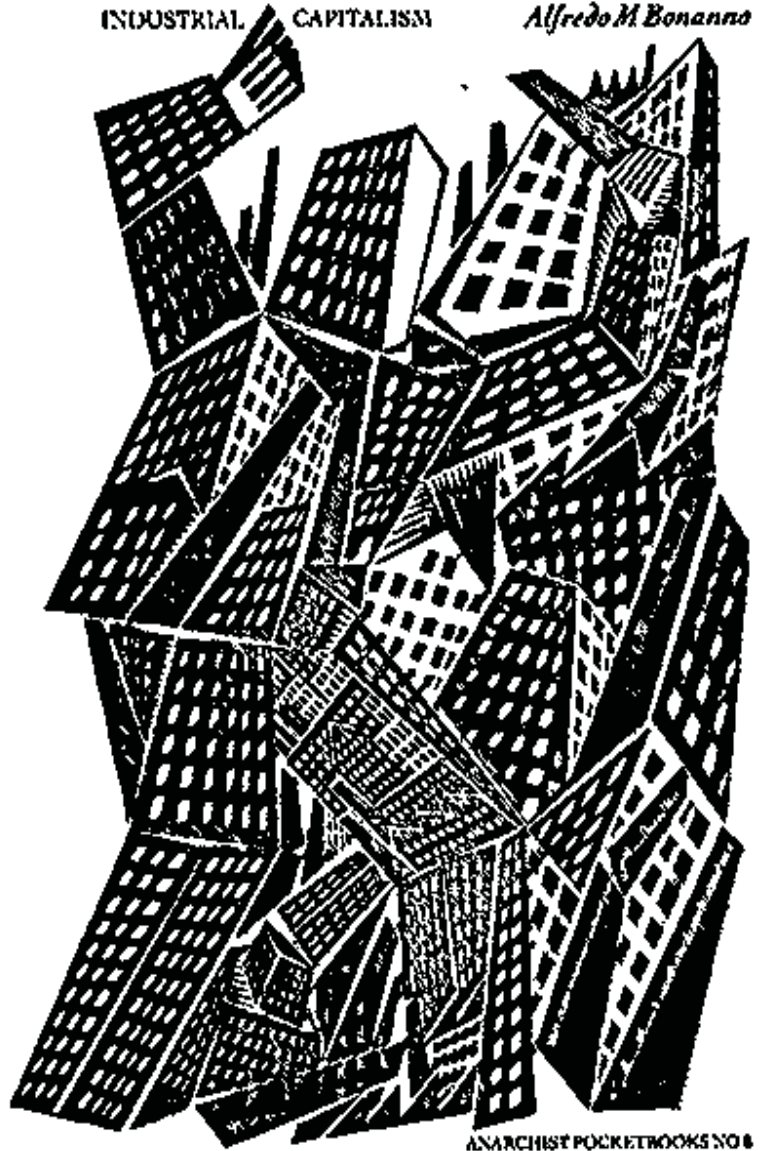

Bonanno: From Riot to Insurrection: een kritische bespreking

De anarchistische beweging is geen homogeen blok. Het anarchisme als maatschappijkritische theorie is er eentje die in alle variaties de concrete praktijk omhelst en de bron is van waaruit doorheen de tijd verschillende manieren om naar de wereld en naar strijd te kijken zijn ontsproten. Deze diversiteit is groot en dat is een rijkdom die we best koesteren, zonder onze kritische blik/zelfkritiek te verliezen. Het anarchisme houdt verschillende stromingen in. Soms onderverdeeld volgens methode, soms volgens specifieke visie op de productie van goederen en diensten, soms verdeeld volgens specifieke invalshoek. Dit zijn zaken die vaak in elkaar overvloeien. Binnen de Infotheek willen we zoveel mogelijk de verschillende visies aanbieden. We zien het als onze missie om de anarchistische traditie, in al zijn variaties, voort te zetten in woorden en in beelden, en mensen zelf hun conclusies te laten trekken. Crass zong 'There is no authority but yourself,' en ze hadden overschot van gelijk.

Eén van de werken die de Infotheek in haar bezit heeft is 'From Riot to Insurrection: Analysis for an anarchist perspective against post-industrial capitalism'. Auteur van dit werk, Alfredo Maria Bonanno (°1937, Catania), is een nog steeds actieve figuur binnen de hedendaagse

FROM RIOT TO INSURRECTION
ANALYSIS FOR AN ANARCHIST PERSPECTIVE AGAINST POST
INDUSTRIAL CAPITALISM *Alfredo M. Bonanno*

ANARCHIST POCKETBOOKS NO 8

anarchistische beweging en schreef dit boekje in 1989. Bonanno wordt gezien als één van de belangrijkste theoretici/activisten van wat we sinds begin jaren '90 het insurrectionalisme zijn gaan noemen. Dit is de stroming binnen het anarchisme die zijn filosofische wortels heeft in het individualisme van onder meer Max Stirner en de (vooral) West-Europese Illegalisten uit het begin van de 20ste eeuw. Ze vindt ook inspiratie in de werken van onder meer Renzo Novatore en Zo d'Axa. Een van de bekendere hedendaagse vertegenwoordigers van het insurrectionalisme is Wolf Landstreicher, aka Feral Faun. Er zijn uiteraard nog heel veel andere (hedendaagse) denkers, collectieven, bewegingen, revolutionaire praktijken en tijdschriften die hun invloed laten gelden, maar dat zou ons nu te ver brengen.

Insurrectionalisme

Een werk van Bonanno bespreken kan, ook al doen we het hier zeer bescheiden, niet zonder een minimale notie te hebben van wat het Insurrectionalisme nu eigenlijk inhoudt.

In een notendop beschrijft het Insurrectionalisme zowel een theoretisch kader als een specifieke praktijk. Die link tussen theorie en praktijk is nagenoeg altijd aanwezig in het anarchistische denken, maar binnen het insurrectionalisme is oproep tot directe actie nog groter. Er zijn een aantal begrippen die het insurrectionalisme centraal stelt, en op die manier zichzelf definieert.

Insurrectionalisten, de naam zegt het zelf al, hechten veel belang aan het gegeven 'Insurrectie' of 'Opstand' in het verzet tegen onderdrukking. Deze onderdrukking bevindt zich in elk aspect van het dagelijks leven. Het insurrectionalisme is dan, meer dan ooit, een kritiek op het dagelijks leven in zijn totaliteit. De revolutionaire praktijk, de strijd, staat hier niet buiten. Insurrectionalisten propageren de continue klassenstrijd. Deze moet op elk moment, op elke manier, gevoerd worden, zonder compromissen met 'de vijand' te sluiten. Hierdoor staat deze anarchistische praktijk stevig met zijn voeten in de dagdagelijkse strijd. Kleine, laagdrempelige en makkelijk te kopiëren daden van illegaal verzet (i.t.t. bijvoorbeeld gespecialiseerde stadsguerrilla of militair verzet) moeten leiden tot vele vonkjes, die op hun beurt uitmonden in een groter vuur, in een grotere opstand. Deze tactiek, deze kleine uitingen die een weerspiegeling zijn van de puur menselijke 'drang naar vrijheid', zijn door hun kleine schaal in principe niet te controleren. Ze zouden ook als gevolg hebben dat mensen sneller politiek bewust worden, en zo de sociale strijd meer maatschappelijk gedragen wordt (al is dat, zeker binnen deze

stroming, geen doel op zich). Het concept van de 'aanval' is dan ook het hart van deze theorie.

Insurrectionele anarchisten onderscheiden zich van andere stromingen binnen het anarchisme door een fundamentele kritiek op grote (leden)organisaties, vakbonden en federaties - al leert de geschiedenis en de hedendaagse praktijk ons dat er binnen deze organisaties vaak ook insurrectionele elementen bestaan. Deze zouden te groot en te log zijn. Door beslissingen via consensus en binnen eerder formele organen (zoals een ledencongres) te nemen kunnen ze zich niet snel genoeg aanpassen aan, en zich daardoor niet ten volle richten op de dagelijkse strijd. Deze kritiek opteert voor een alternatieve manier van organiseren. Dit via kleine informele structuren en affiniteitsgroepen. Deze zijn flexibeler en zullen hierdoor de opstand noch controleren, noch recupereren. De insurrectionele rebellen zien zichzelf niet als voorhoede, maar als actief en militant deel van de onderdrukten.

From Riot to Insurrection: Analysis for an anarchist perspective against post-industrial capitalism

Bonanno schreef zijn 'Bijbel van het Insurrectionalisme' in 1989. Het is een dun boekje, niettegenstaande haar bijzonder ambitieuze opzet, namelijk het beschrijven van de overgang van het Industrialisme naar het Postindustrialisme en de gevolgen die dit heeft op de sociale verhoudingen en de anarchistische revolutionaire strijd. We zullen hier een aantal onderwerpen kort en eenvoudig bespreken.

Volgens Bonanno kondigden de 'rebellen' van het verleden te vroeg het einde van de kapitalistische onderdrukking aan. Niettegenstaande hun voorbarig oordeel, hadden ze wel redenen om ervan uit te gaan dat er licht was aan het einde van de tunnel. De productie en de manier waarop bedrijven in de markt investeerden begonnen, door fysieke grenzen en onder invloed van economisch krachten, het uiteindelijk doel van het kapitalisme, nl. het maken van zoveel mogelijk winst, te ondermijnen. Doch, zoals elk goed monster, paste het Kapitaal zich aan. Wat was er aan het veranderen? Er realiseerde zich een historische overgang van het Industriële tijdperk naar het Postindustriële tijdperk. Deze overgang kwam er door het begin van het computertijdperk en de introductie van hoogtechnologische middelen via de markt in de maatschappij. Dit realiseerde een sterke economische vooruitgang. De nieuwe middelen zorgden voor een snellere en efficiëntere productie. Hierdoor bleef het verhoopte einde van het Kapitalisme uit en bleef het systeem, met nieuwe tegenstellingen, overeind. Deze historische evolutie had een aantal

gevolgen.

Ten eerste op de positie van de Staat in het maatschappelijk bestel. De Staat was, op economisch vlak, geen objectieve partij meer, maar gaat volgens Bonanno in een Postindustriële wereld volop naar de rol van actor. Ook de Staat wordt nu een speler op de markt en onderwerpt zich aan de kapitalistische logica. Bonanno linkt deze dominantie van de economie aan de evolutie van een expliciet onderdrukkende Staat, naar een Staat die maatschappelijke consensus en flexibiliteit in de plaats stelt. Door nieuwe technologische mogelijkheden kan de Staat nu meer invloed hebben op het creëren van de voorwaarden om tot sociale vrede te komen. Dit zal ze aanwenden om, als een manager, de samenleving te controleren en te pacificeren. Ze zal dus de huidige ongelijkheden, onderdrukking en privilege in stand kunnen houden zonder dat de onderdrukte klasse zich dit zelfs nog maar realiseert.

Een ander gevolg van deze overgang, is dat de technologische vooruitgang ervoor zorgt dat de arbeider, die tijdens de Industriële periode nog een notie van zijn arbeid had, nog meer zal vervreemden van een strijd die hij deelde met zijn mede-arbeiders. Hierdoor verliest de arbeidersstrijd zijn gemeenschappelijke 'taal' (we interpreteren dit hier als 'doel'. Bonanno blijft hier doorheen zijn boek zeer vaag in) en is de vervreemding totaal. De strijd die de arbeiders voerden tijdens de Industriële periode verliest op die manier zijn relevantie want de context is nu anders. Een Industriële samenleving zorgt voor tegenstellingen die eigen zijn aan hun maatschappelijke context. Dat wil dan zeggen dat een Postindustriële samenleving voor andere tegenstellingen zorgt, en uiteindelijk ook voor een andere strijd moet zorgen (maar daarover later meer). Bonanno ziet hier een evolutie in tegenstellingen. De tegenstelling tussen proletariërs en kapitalisten is voorbijgestreefd. In de Postindustriële maatschappij beschrijft Bonanno twee grote klassen, de Ingesloten (Included) en de Uitgesloten (Excluded). De Ingesloten stikken volgens Bonanno op hun eiland van privilege. Ze zijn degenen met de privileges in de maatschappij, degenen die de touwtjes in handen hebben, de heersende klasse, met wortels tot in de hogere middenklasse. Ze halen deze privileges uit de uitbuiting en de systematische discriminatie van hun tegenpool, de Uitgesloten. Deze laatsten zijn uitgesloten van volledige participatie. Ze krijgen volgens Bonanno maar net genoeg toegang tot de taal van de ingesloten om zich net staande te houden en om mee te draaien in het productieproces, om zo de belangen van de Ingesloten (de reproductie van de maatschappij en het status quo) te vrijwaren. Bonanno gebruikt hier de beeldspraak van een kasteel. De Ingesloten zitten in hun kasteel,

omringd door een grote muur die hen onderscheidt, én vooral beschermt van de rest van de samenleving, van de Uitgesloten die zich aan de andere kant van de muur bevinden. Doch, in de Postindustriële periode zal volgens Bonanno de muur niet van steen zijn, maar er zal uitsluiting bestaan louter op basis communicatie en taal. De Uitgesloten hebben geen plaats in dit kasteel omdat ze niet de communicatiemiddelen hebben om deel te nemen. Ze worden zo goed als volledig uitgesloten van het productieproces. Ze krijgen er alleen toegang toe in functie van de belangen van de Ingesloten. De analyse van Bonanno impliceert een andere strijd voor ons, anarchisten en rebellen. De tijd van de oude, grote federaties, ledenorganisaties en vakbonden is volgens hem definitief voorbij. De gemeenschappelijke taal is weg en er valt dus zelfs niets meer te vragen. De strijd moet anders.

Bonanno beschrijft een dynamiek tussen Uitgesloten en Ingesloten. De sociale strijd zal zich niet alleen situeren binnen de eerste groep. De groep die het meest bewust is van de van onderdrukking zijn de leden van de Ingesloten. Het is de discriminatie en de onderdrukking die de Uitgesloten ondergaan, die ervoor moet zorgen dat een groep van de Ingesloten radicaliseert. Zij zullen 'thuiskomen' om als 'kameraden onder kameraden' strijd tegen Staat en Kapitaal te voeren. Het is aan hun om met de taal die ze vanuit hun kasteel meepakten de Uitgesloten te versterken. Hun positie, hun deprivatie op vlak van communicatie, zorgt ervoor dat de Uitgesloten alleen nog maar kunnen reageren op het onrecht dat hun aangedaan wordt door 'irrationele rel' te schoppen, iets wat ze spontaan zullen doen. Dit is een uiting van hun drang naar vrijheid. Een vernietigende spontane apotheose van geweld en vernietiging, met bevrijding als uiteindelijk doel. Het is aan de 'thuiscomers' om die spontane explosies van geweld, die rellen, vorm te geven en om te vormen tot insurrecties, die wel een doel hebben, die wel bewust zijn. Bonanno beschrijft dit als 'kameraden onder kameraden', niet als voorhoede.

Bonanno en de Insurrectie, een aanzet tot kritiek

In 2010 verzorgde Bonanno voor Elephant Editions de inleiding van Kropotkins 'The Conquest of Bread'. Hier vraagt Bonanno aan de lezer provocerend 'Put it aside?'. Hij vraagt of het beter is om Kropotkins werk aan de kant te leggen, om daarna een zo goed als onleesbare inleiding te schrijven voor één van de belangrijkste boeken die de anarchistische traditie rijk is.

Bonanno's *From Riot to Insurrection* stelt zichzelf hoge doelen en nodigt

dus zeker uit om kritisch te benaderen. We zullen een aantal aspecten van zijn uiteenzetting, toetsen aan de realiteit de en inzichten van vandaag. Voor een meer uitgebreide algemene kritiek van het Insurrectionalisme verwijzen we je graag door naar de bronnenlijst op het einde van dit artikel.

Industriële vs Postindustriële maatschappij

Bonanno vergist zich niet wanneer hij zegt dat de tegenstellingen die er heersten tijdens het Industriële tijdperk nu niet meer gelden. De wereld en de economische verhoudingen zijn geëvolueerd en Bonanno is niet de enige die dat inzag. We leven niet meer in de tijd van Bakoenin of Kropotkin; Priester Daens en Charles Woeste liggen in hun graf en dat is een goede zaak. Bonanno's voorspelling die van de introductie van de computermaatschappij die de maatschappelijke en economische realiteit zou herdefiniëren en een totaal nieuw status quo zou opleveren, correspondeert voor een stuk met de realiteit die we vandaag voor ons vinden. Bonanno benaderde dit alles wel door een West-Europese bril. Er zijn nog genoeg grote delen van de wereld waar de Staat niet koos voor een model van flexibiliteit en consensus en waar er geen sociale vrede gemanaged wordt om het huidige status quo te behouden.

Ingeslotenen vs Uitgeslotenen

De plaats van de anarchistische militante minderheid (want daar komt het uiteindelijk op neer) die, volgens Bonanno, van onbewust en irrationele rellen een bewust, doordachte insurrectie moeten maken laat veel vraagtekens achter. In de beste traditie van het insurrectionalisme blijft Bonanno zeer vaag en mysterieus over hoe dat dan moet. De link en de verhouding tussen bewuste anarchist en onderdrukte groepen is geen evidentie. Bonanno geeft als een soort disclaimer dat zijn denkwijze gezien moet worden in het licht van de 'natuurlijke en authentieke drang naar vrijheid die inherent is aan elk individu'. Ongeacht het feit dat hij schrijft dat dit géén (elitaire) voorhoede is, maar eerder moet gezien worden als 'kameraden onder kameraden' strookt dit niet bepaald met de werkelijkheid en is ook hier de Vanguard-idee niet veraf. (Bonanno heeft rond deze kwestie in 1977 nog een tekst geschreven 'Why a Vanguard?'. Voor zij die hier meer rond willen lezen, verwijzen we graag naar de link in de bronnenlijst.)

Vanuit de beperkte visie van de realiteit die wij hebben zien we dat in de grootsteden de mensen nog steeds leven in fysieke getto's. Bonannos vage beschrijving van getto's met muren gebaseerd op louter communicatie

correspondeert onvoldoende met de realiteit. In deze setting worden de acties van insurrectionele anarchistenvaak niet gezien als bevrijdend, maar als vreemd en niet gelinkt aan hun realiteit. We zien dat daden van sabotage en directe actie vaak niet geaccepteerd worden en er voor zorgen dat deze groep nog harder wordt geraakt door de repressie van de Staat. We zien dat de insurrectionele methode, zoals Bonanno die voorstelt, snel kan inspelen op een bepaalde realiteit, maar deze methode zorgt niet automatisch voor de link met de mensen waarmee ze samen wil strijden. Hier is meer voor nodig. Een theoretische zwakte van Bonanno lijkt ons de zekerheid dat de onderdrukte massa altijd bereid is om tot opstand over te gaan, ongeacht de kost. Deze ongenueanceerde conclusie is vreemd omdat Bonanno zichzelf een goede voorzet geeft tot nuance. Hij beschrijft in het begin van zijn boek de overgang van expliciete en gewelddadige Staatsrepressie naar consensus en flexibiliteit, waardoor de Staat de sociale vrede kan beheersen en als instrument kan gebruiken. Wat hij eigenlijk zegt is dat de Staat meer een verdeel-en-heers-tactiek toepast. De conclusie die hij hier niet uit trekt is dat hierdoor groepen in onze maatschappij een overgang maken die analoog is. Ze gaan van absoluut géén rechten (en dus sneller een opstandige reactie) naar een 'beetje' rechten ter reproductie van onrecht, autoriteit en repressie. Nu hebben ze meer te verliezen (de stok achter de deur van de Staat, in de vorm van leeflonen en werkloosheidsuitkeringen), en lijkt het ons logischer dat ze minder snel in opstand gaan komen. De Ingeslotenenvan die ontsnappen uit hun 'verstikkende eilanden van privilege' om de Uitgeslotenenvan te helpen om van een rel een insurrectie te maken, lijkt in het licht van de complexe situatie van de grootsteden niet volledig onjuist, maar op sommige momenten kortzichtig en naïef.

Individualistische kijk op de Sociale Strijd

De ideeën met betrekking tot de sociale strijd die Bonanno uiteenzet in *From Riot to Insurrection* grijpen terug naar een heel individualistische manier van naar de wereld en de mens te kijken. Deze filosofische basis resulteert in een heel smalle en beperkte basis om een maatschappijmodel aan op te hangen. Ook het feit dat Bonanno vaak niet-insurrectionele anarchistische praktijk apriori verwerpt als zijnde controlerend, formeel en bureaucratisch draagt hieraan bij. Het lijkt of dit individualistisch anarchisme ervoor zorgt dat hij de waarde en de invloed van bepaalde zaken makkelijker over het hoofd ziet. In zijn boek wordt er weinig geschreven over de invloed van de macro-economische en politieke invloed op de strijd op het terrein. Hij geeft het wel aan in de

evolutie die zorgt voor een Postindustriële samenleving, maar dan lijkt dit niveau voor hem nagenoeg uitgespeeld. De beslissingen en realiteiten die zich op niveaus bevinden die boven het individuele en/of kleine affiniteitsgroep uitstijgen, lijken voor Bonanno geen grote rol van betekenis te spelen. Doch, ook dit is een aspect dat deel uitmaakt van de onderdrukking waar uiteindelijk anarchisten, van alle strekkingen tegen strijden. We kunnen een bibliotheek vol schrijven met opstanden (met al dan niet een insurrectioneel karakter) die compleet gerecupereerd zijn geweest door machten (Staat, Kapitaal, Extreem Rechts, ...) die boven het niveau van het individu stonden. Een opstand die min of meer voldoet aan de voorwaarden zoals uiteengezet door Bonanno, namelijk het bewustmaken van een onderdrukte massa, heeft recent in de Arabische wereld, in Oekraïne, in Griekenland en nog daarvoor in Roemenië, ... gezorgd voor verschrikkelijke situaties waar uiteindelijk de meest kwetsbare in de maatschappij, Bonanno's Uitgeslotenen, de prijs voor betalen. Deze opstanden hadden dan wel vrijheidslievende motieven, doch ze werden gerecupereerd door Kapitaal en Staat omdat ze zich alleen op het microniveau bevonden, terwijl onderdrukking en onrecht zich op alle niveaus manifesteert. Dergelijke situaties worden gebruikt door Staat en Kapitaal om hun posities veilig te stellen. Vaak veiliger dan voor de opstanden en rellen. Dit is een fenomeen dat ruim beschreven wordt in Naomi Klein's *De Shockdoctrine*, en kent spijtig genoeg een aantal toepassingen in de hedendaagse geschiedenis.

Formeel vs Informeel

Een deel van de kritiek die Bonanno geeft dit in boek ligt in de manier waarop anarchistische krachten zich organiseren en manifesteren. Informele insurrectionele kleine groepjes kunnen inderdaad snel inspelen op de realiteit en staan stevig met hun voeten in de sociale strijd. Doch, het probleem dat zich stelt is dat dit zich voor Bonanno louter op microniveau afspeelt, terwijl het maatschappelijk bestel veel breder dan dat is. Dit beschreven we hierboven al. Bonanno schrijft dat organisaties met een formeel karakter snel opstanden recupereren en beheersen. Anarchisten moeten zich hiertegen wapenen door kleine informele groepjes te vormen, waardoor interne hiërarchie en controle onbestaande zijn. Op zich is zijn angst voor recuperatie en controle van opstanden niet onjuist. Als we naar de levensloop van Bonanno's activisme kijken, zien we waar dit vandaan komt. Zijn ervaringen met de FAI (Federazione Anarchica Italiana) lijken hem wel getraumatiseerd te hebben. Ze hebben er alleszins voor gezorgd dat de idee van 'grote'

anarchistische ledenorganisaties gebaseerd op consensus er niet meer bij hem in konden. Zijn angst voor controle en bureaucratie was waarschijnlijk te groot. Bonanno's argument dat een informele kleine organisatie automatisch ongewenste praktijken zoals hiërarchie en controle elimineert is niet altijd waar. Ook binnen kleine groepjes kunnen snel machtscentra of ongeoorloofde controle ontstaan, informeel, maar daarom niet minder waar. We kunnen misschien zelfs besluiten dat binnen wat 'formelere' organisaties bepaalde overeenkomsten tussen de leden ervoor kunnen zorgen dat de macht zich nooit in één persoon kan concentreren en dat recuperatie van bepaalde strijden minder snel mogelijk is. Het is dan de formele organismen die interne hiërarchie tegen gaan.

Bonanno's visie op anarchistische organisaties is hier ook compleet ongenueanceerd. Hij lijkt alleen maar de uitersten te zien. Aan de ene kant een klein collectief van insurrectionalisten en aan de andere kant grote logge gebureaucratiseerde anarchistische ledenorganisaties. De realiteit is uiteraard (en maar goed ook) anders en vooral meer genuanceerd. Er zijn maar weinig organisaties of collectieven die voldoen aan de omschrijving van Bonanno.

Conclusie

Bonanno schrijft in zijn boek een aantal heel interessante zaken. Hij draagt inhoudelijk bij tot de continue vernieuwde en geactualiseerde visie op een altijd evoluerende samenleving die bij elk nieuw status quo, ook een nieuwe onderdrukte klasse creëert. We zouden te ver gaan om hem helemaal aan de kant te schuiven. Niemand heeft de waarheid in pacht, ook Bonanno niet. Wat vóór Bonanno zijn analyse spreekt is dat hij oproept om te strijden tegen de onderdrukking die in het dagelijkse leven voor iedereen aanwezig is, ongeacht langs welke kant we staan.

Wat kunnen we hieruit nu concluderen? Peter Gelderloos schreef in zijn *Insurrection vs. Organization* dat het anarchisme niet 'monotheistisch' is. Zijn omschrijving van deze tendens is misschien wat ongelukkig, maar uiteindelijk zit er wel veel waarheid in. De realiteit is complex en de manier waarop mensen in een bepaalde context, zowel historisch, sociaal als economisch, strijden voor een leven zonder onderdrukking en is daar analoog aan. Elke oproep tot een uniforme manier van strijden en organiseren is daarom bij voorbaat verkeerd.

Bronnen

Bonanno, A, From Riot to Insurrection: Analysis for an anarchist perspective against post-industrial capitalism' , Elephant Edition, 1988
(Te vinden in de Infotheek of op
<http://theanarchistlibrary.org/library/alfredo-m-bonanno-from-riot-to-insurrection-analysis-for-an-anarchist-perspective-against-post>)

Anarchistische Groep Amsterdam, The Landstreicher Paradox, in Directe Actie, nr 23, 2011
(<http://www.agamsterdam.org/wp-content/uploads/2011/02/da-23-reduced.pdf>)

Hill, B., From Riots to Insurrection: Analysis for an Anarchist Perspective Against Post-industrial Capital, a review by Brian Hilll, The Peak Magazine, Issue 1, Volume 53,
(<http://guelphpeak.org/review/2013/09/from-riots-to-insurrection-analysis-for-an-anarchist-perspective-against-post-industrial-capitalism/>)

Bonanno, A., Excluded and Included,
<http://theanarchistlibrary.org/library/alfredo-m-bonanno-excluded-and-included>

Bonanno, A., Destruction and Language,
<http://theanarchistlibrary.org/library/alfredo-m-bonanno-destruction-and-language>

http://en.wikipedia.org/wiki/Alfredo_M._Bonanno

http://en.wikipedia.org/wiki/Insurrectionist_anarchism

<http://digitalelephant.blogspot.be/2010/08/conquest-of-bread.html>

<https://libcom.org/history/bonnot-gang-story-french-illegalists-richard-parry>

<http://theanarchistlibrary.org/library/alfredo-m-bonanno-why-a-vanguard>
<http://libertair.blogspot.be/2010/03/kritieken-op-insurrectionalisme.html>

<http://www.freedompress.org.u/news/2009/12/05/illegalism-and-insurrectionary-anarchism>

<https://libcom.org/library/professional-anarchy-theoretical-disarmament-insurrectionism-miguel-amor%C3%B3s>

<http://theanarchistlibrary.org/library/peter-gelderloos-insurrection-vs-organization>

Verder lezen

Elke oplijsting die we hier geven is onvolledig. Zoals we al vermeldde in het begin van dit artikel is de hoeveelheid aan auteurs en invloeden op Bonanno en het insurrectionalisme bijzonder groot. Buiten de werken gebruikt als bron voor dit artikel, hier nog een korte, niet exhaustieve selectie. Veel van deze zaken zijn ook in de Infotheek verkrijgbaar.

<http://theanarchistlibrary.org/authors/alfredo-m-bonanno>

Landstreicher, W., Willfull Disobedience, 2009

<http://theanarchistlibrary.org/topics/insurrectionist> (hier een zeer uitgebreide selectie)

<http://www.crimethinc.com/texts/rollingthunder/>

<http://theanarchistlibrary.org/topics/killing-king-abacus>

The Invisible Committee, The Coming Insurrection, 2009 (Aanwezig in de Infotheek in brochurevorm)

Stemmen is Instemmen

Zoals velen onder jullie al weten worden we op 25 mei als vee gedwongen om naar de stembus te trekken. Omwille van het feit dat we door te stemmen het maatschappelijke status quo in stand houden en de politieke elite bevestigen (én een inkomen geven) stemmen veel anarchisten niet.

Via een raar zwart vogeltje kwam onderstaande tekst onze Infotheek binnen gevlogen. De auteurs zijn onbekend, maar hun claim is niet onbemand. Bij deze willen we de lezer oproepen om kritisch na te denken over deze tekst én over de verkiezingen.

Samen met deze tekst kwam er de oproep om te mobiliseren voor een grote antiverkiezingspicknick op 25 mei. Na onderstaande tekst geven we de oproep zoals die ons bereikte.

Eénmaal om de vier jaar geeft men ons de kans onze nieuwe meesters te kiezen. De vraag wordt ons niet gesteld of we meesters willen of niet, de vraag is welke meesters we willen. Dus wordt ons verteld te kiezen voor diegene wiens programma het best bij ons past. Geen enkel partijprogramma sluit juist aan bij wat je nu juist wilt, dus moet je kiezen voor dat programma dat het minst niet bij je past. "Ik vind het milieu wel belangrijk," en men stemt op Groen!, vergetend dat men de rest van Groen's politieke programma erbij neemt als men er op stemt. Er zullen niet veel mensen zijn die 100% akkoord gaan met een bepaald partijprogramma, dus kiezen ze voor de meesters die hen het minst slecht lijken.

Eens de meesters gekozen zijn, wordt er van hen verwacht dat ze de maatschappij in goede banen lijden (pun intended). Want dat is wat politici doen: in onze samenleving opgebouwd uit verschillende specialisten, zijn politici de sociale veranderingsspecialisten. Zij zullen voor ons wel beslissen hoe de maatschappij in elkaar moet zitten. Zij weten dat beter dan ons, wordt ons verteld. Er wordt ons opnieuw en opnieuw duidelijk gemaakt dat we maar moeten geloven dat anderen, en niet wij zelf, meer geschikt zijn om onze levens vorm te geven.

Dokters zijn immers gespecialiseerd in het genezen van mensen, loodgieters in het herstellen van pombakken en politici in het in goede banen leiden van onze samenleving. Ze vertellen ons dat niet wij, maar zij best weten hoe we vorm moeten geven aan onze eigen levens.

Eens verkozen, hebben deze politici 4 jaar vrij spel. Voor vier jaar lang kunnen ze hun goesting doen, en de enige afstraffing die ze kunnen krijgen is een slechte verkiezingsuitslag vier jaar later. Ze stellen wetten op, beslissen voor ons wat we wel en niet kunnen doen en fluisteren ons dan in dat we die wetten zelf gekozen hebben omdat we gestemd hebben op hen die het minst niet bij ons passen. Ergens hebben ze gelijk. Wie gaat stemmen, legt zich neer bij de beslissing van de meerderheid. Wie gaat stemmen, geeft zijn of haar instemming aan het systeem, erkent de legitimiteit van de staat en het systeem van vierjarige vertegenwoordiging. Wie stemt zegt "ja, ik wil meedoen aan de wedstrijd van het stemmen op de grootste partij! En als ik verlies, zal ik een eerlijke verliezer zijn en me schikken naar wat de meerderheid wil." Representatieve "democratie" is niets anders dan de dictatuur van de meerderheid.

Wij zijn geen democraten. Wij willen niet langer meespelen in het spelletje van de democratie. Wij willen onze levens zelf in handen nemen, zelf beslissen wat best is voor ons. We hebben geen wetten of flikken nodig om ons op het rechte pad te houden, we kunnen zelf wel handelen naar ons eigen belang en dat van anderen. Wij gaan niet stemmen, want we willen de staat niet als legitiem erkennen. We willen onze levens weer zelf inrichten, met onze vrienden, familie, burens en anderen met wie we relaties aangaan. Politici zouden niet mogen beslissen hoe onze levens er uit moeten zijn, wij kunnen dat wel zelf beslissen. Wij weten wat er best is voor ons, wij kunnen conversaties aangaan met anderen over hoe we onze levens tezamen vorm kunnen geven. Wij zijn diegenen die sociale verandering kunnen brengen, niet de politici! Als er één ding duidelijk geworden is de laatste 100 jaar, is dat stemmen niet veel veranderd heeft aan onze samenleving. De competitie en vereenzaming die gepaard gaan met kapitalisme vieren nog steeds hoogtij, en de socialisten zijn er enkel in geslaagd een grotere middenklasse te creëren en om vervolgens zelf in kapitalisten te veranderen. "Macht maakt corrupt," klinkt de cliché slogan. Helaas zagen we tot nu toe niemand die het tegendeel bewees.

De stemplicht en representatieve democratie haalden één van onze belangrijkste krachten uit onze levens: de kracht om onszelf te organiseren, de kracht om discussies aan te gaan over hoe we onze directe leefomgeving vorm kunnen geven.

Voor sommigen was dit een gemakkelijke oplossing: verantwoordelijkheid afstaan en meegaan met wat hun meesters hen vertellen.

Wij pikken dit echter niet langer. We spuwen op de meesters en roepen dat ze ons niet vertegenwoordigen. Wij hebben niet voor jullie gestemd, jullie hebben niets over ons te zeggen! We kunnen wel voor onszelf denken! Stemmen is instemmen met het systeem! Stem niet, denk zelf!

**Op 25 mei ga ik
lekker uitslapen
en picknicken
op de Graslei!**

STEM NIET DENK ZELF!

Grote Anti-Verkiezings
picknick
zo 25 mei - vanaf 12u00

met stembriefverbranding, antipolitieke
volksspelen, vermaak, ...

Breng eigen drank ~ eten ~ muziek ~
BBQ-stel ~ vrienden/innen mee!

stemniet2014.wordpress.com

i Activiteiten !

De Infotheek is natuurlijk geen eiland. Rondom ons zorgen wederkerige hulp en affiniteit voor zeer veel interessant initiatieven. Deze initiatieven kunnen niet overleven zonder jullie participatie, medewerking en inbreng. Hier een lijstje van de activiteiten die in mei doorgaan. Als jullie voor de volgende nieuwsbrieven nog activiteiten willen aankondigen, stuur ons dan een mailtje naar [infotheekgent\(at\)yahoo.com](mailto:infotheekgent(at)yahoo.com)

- ★ Op 25 mei wordt er een heuse anti-verkiezingspicknick op de Graslei georganiseerd. Op de affiche, die te zien is na het artikel 'Stemmen is Instemmen', wordt er opgeroepen om eigen drank en vertier mee te pakken, en dat allemaal vanaf 12u. Alleen daarheen!!!!
- ★ Elke woensdag (20u) en vrijdag (19u) kan je in het AC terecht voor een Volxkeuken, een veganistisch eetfestijn voor en door het volk. Superdemocratisch: je kunt hier niet alleen lekker en goedkoop eten (2.5euro) maar als je wil mag je zelfs helpen koken of afwassen! Daarna is er café. Meer info?
[Assezcollectief\(a\)gmail.com](mailto:Assezcollectief(a)gmail.com)
Allen daarheen!!!

- ★ In 't Landhuis worden er op verschillende momenten volkskeukens georganiseerd. Veganistische maaltijden aan vrije bijdragen. Als je wil meewerken of meer info wilt, mail dan naar info@warmoezeniers.be
De volgende volkskeukens zijn gepland op:
4 mei 2014 om 19:30-22:30
18 mei 2014 om 19:30-22:30
1 juni 2014 om 19:30-22:30
15 juni 2014 om 19:30-22:30

★ Het AK toont op 12 mei de documentaire "Gasland". De trailer vindt ge hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=dZe1AeH0Qz8>.

Op 26 mei tonen ze de speelfilm "Promising Land". De trailer daarvoor vindt je hier:
<https://www.youtube.com/watch?v=0RtyEVzoOIk>

Beide filmavonden gaan door in de Monck, Désiré Van Monckhovenstraat 48 te Gent. De deuren gaan open om 19u30, de films beginnen om 20u!

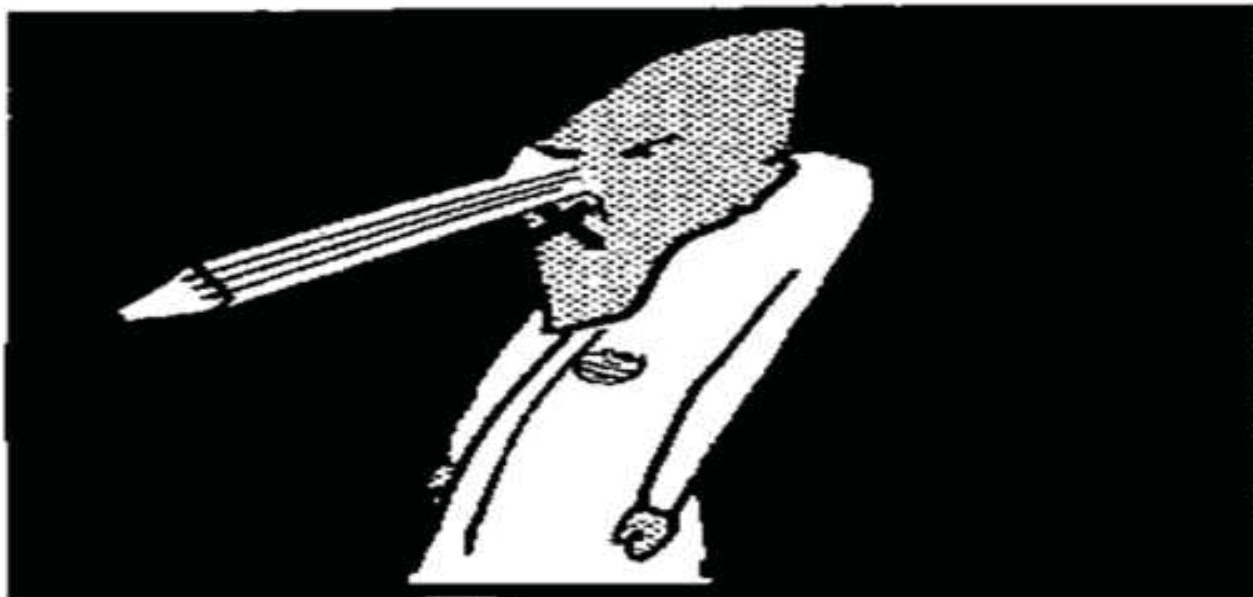
L'Homme qui vote dépose sa volonté dans une boîte afin de la reprendre au bout de quatre ans... si on le lui permet. **Vive l'Anarchie !**

!Oproep!

De Infotheek draait volledig op een collectief van vrijwilligers. Dit concept schenkt ons vrijheid, maar wil ook zeggen dat we altijd op zoek zijn naar giften om de werking draaiend en interessant te houden. Hulp kan in elke vorm: bronnen allerhande, materiaal, geld, expertise, tijd, Als je denkt ons met iets kunnen helpen, dan is dit op zich al fantastisch. Laat het ons even weten door een mailtje te sturen naar [infotheekgent\(at\)yahoo.com](mailto:infotheekgent(at)yahoo.com), of door een van de fantastische leden van het collectief aan te spreken. Als je wil, kan je ook direct storten op BE46 8915 3420 1036 (BIC: VDSPBE91) Alvast bedankt!

Voor iedereen die acties wil aankondigen via deze nieuwsbrief, aankoopsgesties wil doen, zelf dingen schrijft en ze een plaatsje bij ons wil geven, een benefiet voor ons wil doen, flyers wil verspreiden, een boek wil bespreken... Laat het ons weten.

**niemand spreekt de waarheid
niemand heeft het beste met ons voor
niemand heeft het vertrouwen van het volk**

**stem
niemand**

Als je deze nieuwsbrief niet meer willen ontvangen, stuur ons gewoon een mailtje (met eventuele scheldtirade) naar [infotheekgent\(at\)yahoo.com](mailto:infotheekgent(at)yahoo.com) en we schrappen je van de lijst. Geen probleem! Wij zien je nog altijd even graag.